

gavnligt, at vi optog den; og, som sagt, den ærede Rigsdagsmand har været den Æneste, der har lagt nogen stor Vægt derpaa. Nu glæder det mig, at den høitærede Indenrigsminister har været saa lykkelig at overbevise ham om, at den dog ikke er saa farlig, og, naar han blot er kommen til denne Overbevisning, saa er det mig ganske ligegyldigt, hvor der har bragt ham dertil. Med Hensyn til Udtrykket „Lov“, da vil jeg ikke stride med den ærede Rigsdagsmand herom; men mig bekjendt, gives der ingen andre Love i Landet end de, der ere givne af den lovgivende Magt. Jeg troer ikke, at der er nogen som helst anden Ting, der kunde gives af andre Myndigheder, som kunde kaldes „Love“. Naar den ærede Rigsdagsmand gjør opmærksom paa, at Regulativet kunde tilfældigvis blive givet af en Fraktion, som havde Overhaand i Sogneforstanderskabet, paa Grund af, at Andre vare udelukkede, fordi de udeblive, da er det en almindelig Indpænding, som gjælder om det hele repræsentative System, og det Samme kan under en lignende Forudsætning skee i vigtigere Sager, det kan ogsaa være Tilfældet her i denne Sag. (Estrup: Absolut Majoritet!). Ja, jeg forstaaer ikke den ærede Rigsdagsmand. I enhver repræsentativ Forsamling er det Majoriteten af de Tilstedeværende, der afgjør Spørgsmaalene. Naar en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn har talt om Lovens „Aand“, saa er det Noget, som jeg er meget bange for, at komme ind paa, at tale om. Thi Aander, der mangle Legeme, dem er jeg meget bange for at tale om, saa jeg skal vel afholde mig fra at komme ind paa det Bebeet.

Estrup: Jeg skal dog tillade mig at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at, dersom det s. Gr. var bestemt, at et saadant Regulativ ikke kunde indstilles til Amtsraadenes Samtykke, uden at det havde erhvervet $\frac{3}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ af Stemmerne i Sogneforstanderskabet for sig, saa vilde det langt mindre blive afhængigt af en enkelt Fraktion i Communen.

Ordføreren: Ja, dersom det var bestemt; men jeg beklager, at dette dersom ikke kan fyldestgøres, thi den ærede Rigsdagsmand har ikke stillet noget Endringsforslag herom.

Hasselbalch: Der er blot een Betragtning, som forekommer mig endnu at fortjene at gjøres gjældende med Hensyn til Gavnligheden eller — om jeg saa maa udtrykke mig — Lovligheden af den foreslaede Paragraph. Der er hentydet paa, at det skulde stride imod Lovens Aand, hvis dette blev optaget. (Nei!) Ja, saa har jeg misforstaaet det, men det forekom mig, at noget Saadant blev yttret, og jeg vilde da kun henvise til S. 10, der er aldeles i samme Aand. Her er der stølet paa, at Indenrigsministeren ikke vilde sanctionere, hvad Amtsraadene i saa Henseende indstillede, og saaledes troer jeg, at vi ganske vist kunne stole paa, at Amtsraadet heller ikke i dette Tilfælde vil sanctionere, hvad Sogneforstanderskaberne indstille, dersom det skulde være farligt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af følgende Medlemmer: **E. Hasselbalch, A. Westergaard, Myrup, Lundgaard, J. Jørgensen, J. Pedersen, B. Andersen, A. Larsen, C. Petersen, Johansen, Daniel Giller, C. Brodorsff, L. D. Hass, R. Mathiasen, J. F. Petersen, Fr. Barfod, C. Larsen,** og tiltraadt af Udvalget:

Imellem §§. 5 og 6 indskydes en ny §. 6, saalydende:

„Ønsker et Sogneforstanderskab, at der gives nærmere Bestemmelser angaaende Udførelsen af dets forskjellige Forretninger, da kunne saadanne med Amtsraadets Samtykke gives i et særligt Regulativ, naar de ikke staae i Strid med Lovgivningens. Ligeledes kan, naar et Sogneforstanderskab ønsker, at Valget af Sogneforstandere maa foregaae paa mere end eet Sted, eller at Communen ved disse Valg deles i flere Valgkredse, Saadant med Amtsraadets Samtykke bestemmes i et Regulativ.“

vedtoges med 72 St. imod 2.